

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem

Kaposvári Campus

Neveléstudományi Intézet

Gyógypedagógia alapképzési szak

MŰVÉSZETTEL NEVELÉS MÚZEUMI KÖRNYEZETBEN

**A múzeumi környezet, a múzeumpedagógiai módszertan hatása
az autizmus spektrumzavarral küzdő gyerekek szociális
kapcsolataira**

**Belső konzulens: Dr. Schlichter-Takács Anett
adjunktus**

**Belső konzulens
intézete/tanszéke: Neveléstudományi Intézet/
Szakdidaktikai Tanszék**

**Készítette: Nagy-Erdélyi Orsolya
JSGPW7
Levelező tagozat**

Kaposvár

2024

Dolgozat címe: A múzeumi környezet, a múzeumpedagógiai módszertan hatása az autizmus spektrumzavarral küzdő gyerekek szociális kapcsolataira

A dolgozatot készítő hallgató neve: **Nagy-Erdélyi Orsolya**

Gyógypedagógia szak, levelező

MATE Kaposvári Campus, Neveléstudományi Intézet, Gyermeknevelés Tanszék

Belső témavezető: Dr. Schlichter-Takács Anett, adjunktus, Neveléstudományi Intézet, Szakdidaktikai Tanszék

Kutatásomban megvizsgáltam, hogy a múzeumi környezet, a részben művészeti tevékenységekre épülő múzeumpedagógiai foglalkozások milyen hatással lehetnek az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek szociális kapcsolataira.

Kutatási kérdéseim a következők voltak: Megkönnyíti-e a múzeumi környezet az autizmus spektrumzavarral küzdő gyermekek a társas kapcsolódásait? Lehetséges-e az autizmussal élő gyermekek szociális és kommunikációs készségeinek fejlesztése múzeumi környezetben a múzeumpedagógia módszereivel? Megkönnyíti-e a múzeumi tábor a résztvevő autizmussal élő gyerekek beilleszkedését a fejlesztő ház tanulócsoportjába?

Kutatómunkám megkezdésekor tanulmányoztam a témához kapcsolódó szakirodalmakat, röviden áttekintettem a múzeumi tanulás, múzeumpedagógia, az autizmus elméleti vonatkozásait.

Egy nyári tábort szerveztünk közösen a kiskunlacházi Tájház képviselőjeként én és a ráckevei Kettőspont Fejlesztőház vezetője autizmussal élő gyerekek számára. A tábor során a részt vevő gyermekek szociális interakcióit figyeltük meg. Alkalmazott módszereim voltak továbbá a tábor előtti és utáni kérdőíves megkérdezés és a fókuszcsoporthoz tartozó beszélgetés, valamint az interjú.

Feltételezéseim szerint a zökkenőmentesebb iskolakezdéshez nagymértékben hozzájárulhat az előzetesen eltöltött közös hét, a rengeteg élmény és az ismerős arcok, melyek előmozdítják a tanulócsoport optimális működését. A táborban eltöltött idő pozitív hatással van a gyerekek társas interakcióira.

A táborban a résztvevő gyerekek komplex foglalkozások keretein belül ismerkedhettek meg különféle természetes anyagokkal, kézműves technikákkal, játékos feladatok által erősítettük a csoportkohéziót, tágítottuk a határaikat. A szülőkkel is remek kapcsolatok

alakultak ki, nagyon segítőkész és együttműködő támogató légkörben telt a tábori hét, ami a későbbiekben is folytatódott. Ez a szoros partnerség is szükséges volt ahhoz, hogy a gyerekek érdekeit szem előtt tartva az iskolába készülés nehéz terhét megkönnyítsük.

Kiinduló feltételezésem beigazolódott, a biztonságos szabad tér a múzeumi környezet valóban felszabadító hatású. Élményszerű megtapasztalások által mindent ki lehetett próbálni, meg lehetett fogni. Az újszerű élmények társas közegben remek kommunikációs lehetőséget biztosítanak, a tárgyakkal való ismerkedés magával hozza a társas interakciókat is. A múzeumi környezet és a csak ebben a környezetben érvényesülő tevékenységek által a gyerekek nyitottabbá váltak, tapasztalatokat szereztek egymásról a környezetükről és a velük foglalkozó felnőttekről egyformán. Új kapcsolatokat alakítottak ki, barátokat szereztek, szülők ismerkedhettek meg egymással a tábor ideje alatt.